

AVDELNING 5

INTELLIGENSENS NATUR

5.1 *Intelligensen: inledande och sex definitioner*

¹I det följande avhandlas intelligensens natur. Med intelligens menas i synnerhet det kausala och mentala. (LA: CF använder för begreppet intelligens genomgående sanskrittermen *manas*, vilken språkhistoriskt sett är identisk med det latinska ordet *mens*, varav adjektivet *mental* är avlett.) Av särskilt intresse i detta sammanhang är de kausala-mentala egenskaper och förmågor som hjälper människomonaden att erövra det essentiala. (MV 11.10)

²Laurency: Det kausala-mentala är – liksom allt annat – ett särskilt slag av medvetenhet, av materia och yttrar sig som ett särskilt slag av kraft, som i sin tur kan uppdelas i 49 olika slag.

³Det solara kollektivväsendet har till uppgift att utveckla sin medvetenhet och medvetna kontroll inom vissa givna gränser.

⁴Intelligensen manifesterar sig såsom kosmisk, solsystemisk, planetarisk och mänsklig.

⁵Intelligensen har flera definitioner: 1) den är den femte principen, 2) den är elektromagnetism, 3) den alstrar sammanhållning, 4) den är den nyckel som öppnar dörren till femte naturriket, 5) den är de fem lägre strålarnas syntetiska vibration, 6) den är ett väsens intelligenta vilja eller ändamålsenliga avsikt.

⁶I det följande skall de sex angivna definitionerna närmare utredas.

5.2 *Intelligensen är den femte principen*

¹*Den femte principen* är den femte världens medvetenhet och vibrationsförmåga, antingen det handlar om den femte kosmiska (29–35) eller solsystemiska (47) världen. Denna medvetenhet och vibrationsförmåga kallas intelligens.

²Intelligensen är den femte principen, den grundläggande vibrationen i kosmiska kausalmentalvärlden (29–35). Det var medelst en igångsättande impuls från sjusolregeringen i värld 29, som vårt solsystemväsen och de andra liknande kollektivväsen som ingår i denna grupp drevs till manifestation (43–49). På motsvarande sätt är det kraft från kausalhöljet (47:1), som driver människomonaden att söka manifestation i fysiska världen, det vill säga inkarnera.

³Den systemiska kausalmentalvärlden (47:2-7) formades genom att det solsystemiska kollektivväsendet sände ut en bestämd energi, som medelst särskilda vibrationer i mentalatomerna fick dessa att bilda de sex molekylarslagen (47:2-7). De nämnda särskilda vibrationerna hejdade kausalmentalmateriens tendens att skingras och fick den att antaga klotform och att hålla samman. Därefter överläts det på devarajan för värld 47, Agni, och på honom underställda devaer att bygga aggregat och former av denna atom- och molekylarmateria och att få dem att hålla samman.

⁴Den kosmiska kausalmentala medvetenhet och energi, som utgör grunden till kausalmental medvetenhet och energi i solsystemet, är den egenartade karaktären hos en särskild grupp solara kollektivväsen i kosmiska kausalvärlden (29–31) och är den faktor som vitaliserar dem och driver dem att manifesteras sig genom olika solsystem (43–49).

⁵Intelligensen har definierats såsom den förmåga av logiskt tänkande och förnuftsverksamhet som skiljer människan från djuren. Men intelligensen är något mycket mer än så, ty den ligger till grund för all manifestation i världarna 29–49, så att den lägsta naturform och den ringaste urskillningsförmåga hos atomer och celler har sitt upphov i något slags intelligens. (DVS 2.58)

5.3 *Intelligensen är elektromagnetism*

¹Intelligensens energiaspekt är i grund och botten elektromagnetism, som visar sig icke så mycket i de 42 molekylarslagens som i de sju solsystemiska atomslagens (43–49) energier. I 43-atomerna är intelligensens energiaspekt den impuls eller vibration som sätter i gång sol-

systemets materieformning och som utgår från värld 29.

²I 44-atomerna yttrar sig denna intelligens såsom den kraft som får formerna att hålla samman. 44-atomernas inneboende energi förenas med 29-atomernas dynamiska energi, förmedlad av 43-atomerna, och formen uppstår. Form blir resultatet, där det finns begär efter tillvaro, och därför förvandlas dynamisk vilja till begär (29→43→44). LA: Magikern upprepar detta i mindre skala, när han med kausalenergi, 47:1, förvandlar 49:1 till 49:2, sätter samman fysiska atomer till högsta slagets etermolekyler, subatomiska molekylarslaget. Glöm inte att 43 är kosmisk atomer och 44 kosmisk subatomer!

³I submanifestalvärlden (44) och dess materia framträder som först värme eller strålning, bildas som först former och uppstår klotformen som mönster för all lägre manifestation. I värld 44 uppstår som först växelverkan mellan motsatta poler, framträder som först rörelsens differentiering, så att två slags vibrationer urskiljes. I värld 44 börjar vissa vibrationsfaktorer att verka, såsom attraktion, repulsion, urskiljande avvísning, sammanhållande assimilation och besläktade yttringar såsom roterande former, banrörelser samt begynnelsen av den dragning "nedåt" i materien som är en förutsättning för själva evolutionen. I värld 44 finns det solara kollektivväsendets sju första manifestationer, indelade i tre och fyra, och där begynner de sitt arbete. I värld 44 finns centren i sjusolhärskarens kosmiska eterhölje, och där kan hans livs- verksamhet skådas.

⁴Vi påminns om faktum att alla energiyttringar i solsystemvärldarna (43–49) är elektromagnetiska fenomen i den kosmiska fysiska världen. (E 4.18) Det måste ihågkommas även att solsystemets hela manifestation består av solhärskarens kosmiska fysiska eterhölje (43–46) och kosmiska grovfysiska hölje (47–49).

⁵Människans eterhölje manifesterar elektromagnetiska energier på tre sätt: 1) vitaliteten, som får formen att hålla samman och sätter dess materia i cirkulation runt det centrala kraftcentret; 2) den utstrålade magnetismen, som genom attraktion och repulsion dels får materien i höljen att ständigt bytas ut, dels kommunicerar med andra individers höljen; 3) förmåga av verksamhet och rörelse i fysiska världen.

⁶Liksom människan genom eterhöljet manifesterar vitalitet, utstrålning och verksamhet i värld 49, manifesterar solsystemväsendet vitalitet, utstrålning och verksamhet i världarna 43–49. Vitaliteten får höljet att hålla samman kring ett ursprungligt kraftcentrum. Den utstrålade magnetismen särskiljer en viss individ från de andra och aktiverar honom dels med avseende på höljenas materia, dels med avseende på andra individer. Den aktivitet som avses är den som möjliggör för det inneboende jaget att ändamålsenligt förverkliga sin vilja och önskan.

⁷Dessa tre elektromagnetiska manifestationer förekommer hos ett solväsen, ett planetväsen och en människa såsom de fysiska yttringar av de medvetenhetsyttringar som kallas vilja, visdom och verksamhet.

⁸De tre högsta solsystemvärldarna, 43–45, är den grundläggande manifestationen och den grund, varur de fyra lägsta världarna, 46–49, utgår, liksom de tre högsta etrarna 49:1-3 är den grund, varur den lägsta etern (49:4) den grovfysiska materien (49:5-7) utgår. De tre högsta är också särskilda uttryck för de tre aspekterna – 1 = rörelsen, 2 = medvetenheten, 3 = materien – och de tre slag av kollektivväsen som vart och ett är ett särskilt uttryck för en aspekt, nämligen: 1 = lagväktare, 2 = evolutionsledare, 3 = materieformare. I den fornindiska esoteriken kallades dessa tre slag av kollektivväsen Shiva (Mahādeva), Vishnu och Brahmā. De har sin lägsta manifestation i de tre högre fysiska etrarna (49:1-3). De fyra lägre, 4–7, framträder under manifestationen men syntetiseras med tiden i de tre högre. (DVS 2.52.1)

⁹Elektromagnetismen i solsystemvärldarna manifesterar sig huvudsakligen som:

43 vilja, härrör från värld 29

44 formbildningskraft, den kraft som får former att hålla samman

45 ändamålsenlighet

46 färg.

¹⁰I varje solsystemvärld (43, 44, 45 etc.) sker i mindre skala med atomslaget (1) och molekylarslagen (2-7) processer analoga med dem i solsystemet som helhet (43 och 44-49). Vad gäller människan är detta uppenbart i kausal-mentalvärlden och dess materia. I kausalhöljets materia (47:1-3) sker nämligen den för människan viktigaste syntetiseringen av egenskaper och förmågor. LAs kommentar: Med syntetisering av egenskaper och förmågor menas tillvaratagandet av sådant i lägre (mentala, emotionala och fysiska) egenskaper och förmågor som är brukbart och ändamålsenligt för den vidare medvetenhetsexpansionen, varefter det lägre undvaras, det vill säga att ifrågavarande höljen först töms på sitt innehåll och sedan elimineras helt och hållet. Detta människans syntesarbete innebär från energiaspekten sett att tre olika slag av elektromagnetism balanseras (LA: trekrafter!). (MV 7.6)

¹¹I de andra världarna är syntesarbetet icke lika uppenbart.

¹²Den nämnda syntesen av människans alla ändamålsenliga egenskaper, förmågor och erfarenheter, vilken sker i hennes kausalhölje (47:1-3), har sin motsvarighet, vad planetväsendet anbelangar, i 44:1-3. Ett förberedande syntesarbete utför planetväsendet i 45:1, 46:1 och 47:1, liksom förstajaget gör ett förberedande syntesarbete i förstatriadens mentalmolekyl 47:4. Tillägg av LA: De nämnda tre världarna, 45-47, är de största och viktigaste i vårt innevarande solsystem, liksom världarna 48 och 49 var det i föregående solsystemet och 43 och 44 blir de största och viktigaste i det kommande, tredje solsystemet. ”Störst” i betydelsen av utbredning i rummet avser givetvis enbart molekylarvärldarnas klot, inte de överallt i kosmos existerande atomvärldarna.

¹³Syntesen i 43:1-3 utföres av det solara kollektivväsendet och av de tre i detta ingående väsendena. Dessutom utför det solara kollektivväsendet synteser i de kosmiska världarna.

¹⁴Under evolutionsprocessen söker enheter av olika polaritet förening, balans, jämvikt eller syntes och finner den till sist. Elektromagnetisk växelverkan mellan två motsatta poler (LA: under medverkan av en tredje, balanserande kraft) alstrar ljus och därmed materia. Under evolutionen manifesterar sig detta alstringsarbete såsom värme och elektromagnetisk växelverkan, och detta är upphovet till allt livskraftigt växande. När målet nås sker två: 1) Polerna förenas, varvid ljus och värme strålar ut. 2) Den alstrade värmen medför obskuration eller formupplösning, varvid den inneslutna evolutionsmonaden kan övergå till en högre form än den monaden hittills haft såsom sitt hölje. (DVS 3.2.12, E 3.22)

¹⁵Fjärde initiationen är ett exempel på hela denna process. Vid fjärde initiationen lyser det alstrade ljuset upp kausalhöljet och hela sutratma, som förbinder kausalhöljet med den fysiska hjärnan. (LA: Obs! Sutratma är kausalhöljets förbindelse icke allenast med hjärtat utan även med hjärnan. I hjärnan finns nämligen de högre motsvarigheterna till alla de sex lägre huvudsakliga etercentren.) I samband därmed förintas kausalhöljet och ingår monaden i andra-triaden. (MV 11.11)

¹⁶I 45-atomerna yttrar sig intelligensen som intelligent ändamålsenlighet. Denna förmåga har också kallats aktiv vilja. (KOV 1.35.16, MV 12.2.2, 12.3)

¹⁷All solsystemisk manifestation utgår och energiseras från kosmiska kausal-mentalvärlden (29-35). (DVS 2.58)

¹⁸Solhärskaren manifesterar sig såsom en trefald liksom människan: människans förstatriads mentalmolekyl manifesterar viljaspekten, emotionalatomen medvetenhetsaspekten och fysiska atomen materierespekten (”aktivitet”); motsvarande Shiva (32), Vishnu (36) och Brahmā (43). Solhärskaren, aktiv i sitt kosmiska kausalhölje (29-31), inneslutande tre kollektivväsen, har sin lägre motsvarighet i människomonaden i dess kausalhölje med den inneslutna förstatriaden. Analogin mellan det trefaldiga solväsendet och den trefaldiga människan är ständigt giltig. Människan är enhet, monaden aktiv i kausalhöljet, fungerande genom sin förstatriads tre enheter, som vardera särskilt uttrycker någon av de tre verklighetsaspekterna: mentalmolekylen – viljaspekten, emotionalatomen – medvetenhetsaspekten, fysiska atomen – materierespekten.

¹⁹Medvetna väsen, antingen det är det trefaldiga solara kollektivväsendet eller dess ner-

dimensionering, människan, bildar av materien former genom att intelligent och ändamåls-enligt använda mentalmedvetenheten och dess energi, solväsendet det kosmiska mentala (32–35), människan det systemiska mentala (47:4-7). Det rör sig i båda fallen om vilja, visdom och verksamhet, det mentalas manifestation genom de tre aspekterna.

²⁰Man kan knappast räkna upp alla de trefalder av vilja och materia förenade genom intelligens, vilka finns i solsystemet. Intelligens är solhärskarens främsta egenskap och yttrar sig i vilja, visdom och verksamhet. Att det så är beror på det arbete som sju solregeringen utförde i cykler så länge sedan förflutna att icke ens solhärskaren minns dem.

²¹Den utvecklade intelligensprincipen är den intelligenta målmedvetenhet som verkar molekylarmateriens slutliga upplösning och förvandling till atommateria i var och en av de sju solsystemvärldarna (43–49). Den verkar slutligen upplösningen av atommateria 44–49 till manifestalmateria (LA: 43-materia; denna upplösningsprocess kallas manifestalisering), så att atomvärldarna 43–49 blir en enhet, som bringas under solhärskarens fullständiga kontroll. (DVS 2.49.3)

²²All form i solsystemet, kosmiska fysiska världen, är i grund och botten en differentiering eller effekt av impuls som utgått från kosmiska kausal-mentalvärlden. Människan upprepar processen i nerdimensionerad skala, är aktiv endast i de tre lägsta världarna (LA: men avsiktligt så endast i den lägsta, den fysiska) och tänker tankar, som hon ger fysisk form.

²³Alla fysiska företeelser är ursprungligen elektromagnetiska och har sitt upphov i vibrationer i de fysiska atomerna, 49:1. Det fysiska ljuset använder det subatomiska molekylarlaget 49:2 som medium. Ljudet fungerar genom superetern 49:3. Färgerna är förbundna med fjärde etern 49:4.

²⁴Liksom i manifestationen ljudet föregår färgen, utvecklades hos mänskligheten hörseln före synen. (E 3.13)

²⁵En intressant analogi mellan fjärde kosmiska etern (46) och fjärde solsystemiska etern (49:4) kan här noteras. Samtidigt som den lägsta etern (49:4) börjar utforskas av vetenskapen, blir essentialvärlden gradvis bekant för de framskridna varelser som individuellt förmår uppfatta sin plats i det planetariska kollektivväsendet. Essentialvärdens (46) energier börjar göra sig gällande i människors kausalhöljen, samtidigt som energierna i 49:4 börjar utnyttjas av människor för mekaniskt bruk (drivkraft till maskiner), för transport, för belysning och för helande. Dessa fyra områden för användning av eterisk energi är egentligen fysiska nerdimensioneringar eller förgrovningsar av fyra sätt att bruka essential (46) elektromagnetisk energi. (E 4.21)

²⁶Termen ”färg” använd om elektromagnetisk 46-energi skall också förstås i bemärkelsen av något som döljer eller höljer. (LA: Latinska ordet för färg, *color*, kommer av *celo*, som betyder ”jag döljer” eller ”jag höljer”; *cel-* är språkhistoriskt detsamma som *höl-*; jämför med sanskritordet för färg, *varṇa*, av roten *vr*, ”dölja, hölja”.) Det som ”färgen”, 46-materien, döljer är solsystemsmanifestationens sjufaldiga differentiering.

²⁷En ytterligare överensstämmelse mellan den fjärde kosmiska etern (46) och den fjärde systemiska etern (49:4) ligger i att båda framför allt är arbetsfält för de ”större byggmästarna”, de devaer som bygger kollektivväsendenas höljen i etermateria. De grovfysiska (kosmiska: 47–49 och solsystemiska: 49:5-7) höljena är resultat icke så mycket av dessa devaers arbete som av den ytterligare förtätningen av de energier dessa devaer primärt arbetar med.

²⁸Förtätningen av eterenergi till grovfysisk materia är egentligen resultat av den aktivitet de negativa involutionsatomerna företer, innan de vitaliserats genom närvaron av tillräckligt många positiva evolutionsatomer.

²⁹I involutionen överväger de negativa atomerna, i evolutionen de positiva. I elementalerna är de negativa atomerna så många och de positiva atomerna så få att dessa senare tjänar endast till att hålla formen samman. Kunskapen om de exakta procentförhållandena är en hemlighet, som meddelas endast i samband med initiation.

³⁰I evolutionen vitaliseras de negativa atomerna genom energier från världarna 29–35, så att dessa atomer antingen återgår till centralreservoaren eller fås att sammansmälta med positiva atomer. Detta medför syntes, enhetlighet och materiens förtunning i motsats till förtätning. Fjärde kosmiska etern, värld 46, är även den värld de tre lägsta världarna (47–49) till sist uppgår i. Att den grövre materien förfinas innebär att den vid evolutionsprocessens slut har förvandlats och från det lägres synpunkt icke längre existerar. Kvar finns då endast de positiva atomerna eller vissa kraftvirvlar, som upptagit de negativa atomerna. Dessa virvlar kommer att kännetecknas av intensiv vibratorisk aktivitet, av en bestämd förhärskande färg enligt kvaliteten av de energilag de manifesterar och dessas ursprung, och av repulsion mot alla kroppar av lika vibrationsfrekvens och polaritet. Mot evolutionens slut kommer deras attraktionskraft att upphöra, eftersom intet då finns kvar som kan attraheras.

³¹I varje 49-klot är under manifestationen först sju centra, sju sjuklot (kedjor). Senare under obskurationsprocessen blir först tre, till sist endast ett kvar. Motsvarande ses under initiationsprocessen hos människan vad avser hennes sju centra. (LA: Det är viktigt förstå att med "människan" menas här monaden icke endast i fjärde naturriket, utan även i femte och sjätte naturrikena. Slutstadierna i den centrans syntetiseringsprocess, som här beskrivs, genomgås först i sjätte naturriket eller första gudomsriket och alltså inte i människoriket. "Människa" betyder således här evolutionsmonad tillhörande mänskliga evolutionen och från och med fjärde naturriket.) Hon har först sju stora centra. Initiationerna medför att de fyra lägre genom elektromagnetisk växelverkan sammansmälter med de tre högre. Till sist återstår endast hjässcentret, det centrum som är positivt gentemot alla de lägre. (E 9.5)

³²I eterhöljet är sakralcentret den negativa polen till strupcentret såsom den positiva, solarplexuscentret den negativa polen till hjärtcentret såsom den positiva. Annars är polariteten hos eterhöljets centra ett vanskligt ämne, eftersom den växlar beroende på departementstillhörighet och utvecklingsstadium. Exempelvis är på ett lägre utvecklingsstadium bascentret positivt gentemot alla de högre centren, till och med hjässcentret.

³³Liksom människans höljescentra är även 49-kloten av olika polaritet. Vissa av 49-kloten är positiva, andra är negativa, tre är både positiva och negativa. Detsamma kan sägas om enskilda solsystem och även atomvärldarna. Jordens 49-klot är för närvarande positivt, vilket beror på det slags inkarnation vårt planetväsen för närvarande genomlever. Liksom människomonaden genomgår manliga och kvinnliga inkarnationer, så gäller något likartat för planetväsendet men med den skillnaden att det i det senare fallet icke handlar om kön utan om elektrisk polaritet.

³⁴Venus är negativt polariserad, och därför kunde Jordens 49-klot upptaga kraft från Venus' 49-klot. De båda planetkollektiven hade en gammal skördemässig skuld att kvitta, vilket kunde ske, när de hade olika polaritet. De båda planetväsendena samverkade i 46-materien, de motsatta polerna förbands elektriskt med varandra, och följden därav blev att intelligensens ljus tändes i flera stora grupper av mänskligheten.

³⁵Hos mänskligheten börjar mentalprincipen, den femte principen, att fungera. Därför kan allt fler människor vara självmedvetna i 47:5. Denna sporadiska självmedvetenhet i 47:5 är dock ännu inte tillräckligt stark för att mer än bara taga emot den elektromagnetiska kraft som strömmar ned från det närmast högre molekylarslaget, alltså 47:4. Alltjämt är kausal- och mentelhöljerna föga mer än genomsläpp för 46-energi, som strömmar ned i eterhöljet. (LA: Mänsklig självaktiv medvetenhet i 47:4 etc. är alltså fortfarande en sällsynthet.) Man bör betänka att varje molekylarslag inom något atomslag har samma polaritet som motsvarande atomslag. Ett exempel skall klargöra vad som här menas: Värld 46 är positiv gentemot värld 48 såsom negativ, vilket alltså betyder att 48:4 är positivt gentemot 48:6 såsom negativt (LA: liksom givetvis även 46:4 är positivt gentemot 46:6 som negativt och 47:4 positivt gentemot 47:6 såsom negativt).

³⁶När människan vet de olika solsystemvärldarnas polaritet, när hon fattar molekylarslagens

polaritet och växelverkan mellan dessa och motsvarande kosmiska världar (LA: exempelvis sammanhanget mellan 46, 49:4 och 22–28), då blir människan fri, men icke förr. När människan begriper polaritetsförhållandena mellan de olika etrarna och etrarnas sammanhang med helheten, då är hennes evolution fullbordad.

³⁷En esoterisk mästare, ett 45-jag, har löst detta problem vad de tre lägsta världarna anbelangar. Han har kontroll över dessa världars atomenergier (47:1, 48:1 och 49:1) och är därför fri från dessa.

³⁸För att förstå dessa svåra ting om energicentrens olika polariteter kan det vara till hjälp att här minnas att förstatriaden (människomonaden verkar ju genom denna) är positiv, medan höljena är negativa, att förstatriaden är den positiva pol som drar till sig och behåller höljenas atomer och molekyler av motsatt polaritet. Förstatriaderna är negativa i förhållande till andra- och tredjetriaderna (utgörande det planetariska kollektivväsendet) såsom positiva. Andra- och tredjetriaderna är i sin tur negativa till fjärdetriaderna (32, 36, 43), vilka kollektivt bildar planet- och solsystemregeringen.

³⁹Också meningen med livet i människoriket kan beskrivas i termer av energi. När människomonaden har ”förenat de båda polerna och därigenom alstrat ljus av en bestämd styrka” (LA: andratriaden med Augoeides är positiva polen, förstatriaden är negativa polen, och föreningen åstadkommes som alltid genom införandet av en tredje kraft, vilken i detta fall är självmedvetenheten i kausalhöljet i medveten kontakt med Augoeides – en självmedvetenhet som i esoteriska symboliken kallas ”ljus”), då äger obskurationen rum. Den elektriska manifestationen förbränner och förstör då sitt materiella underlag, och den fysiska döden inträder. Den mängd ljus, som skall alstras i varje inkarnation, fastställs av Augoeides i samråd med människomonaden.

⁴⁰Allt som manifesteras i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46) är elektromagnetiska fenomen, ty de är företeelser i de fyra kosmiska etrarna, den materia som planethärskarnas kosmiska eterhöljen består av på exakt samma sätt som de fyra systemiska etrarna (49:1-4) är den materia som människans eterhölje består av. De tre lägre solsystemvärldarna (47–49), de världar, där människans medvetenhetsutveckling försiggår, är på motsvarande sätt de kosmiska grovfysiska materielagen, den materia som planethärskarnas organismer består av.

⁴¹Kausalgrupper och planetariska kollektivväsen bildas genom samgående av mänskliga grupper och devagrupper. (Om kausalgrupper: L2 5.3.2, 5.4.2-4, 7.17.1-5.)

⁴²När de fyra fysiska etrarna blir mer allmänt kända och därmed deras energiverkan, samsättning, ljusbärande förmåga och andra användningar insedda, kommer även kunskap om de fyra högre solsystemvärldarna, de kosmiska etrarna (43–46), att bli tillgänglig för mänskligheten. Mycken kunskap om 43–46 kan emellertid redan nu deduceras från redan kända fakta om de solsystemiska fysiska etrarna.

⁴³Exempelvis kan begrundandet av några dylika fakta om fjärde etern (49:4) ge viss förståelse av värld 46, dess medvetenhets- och energislag. Dessa fakta ges här nedan i korthet.

⁴⁴Fjärde etern håller nu på att ”upptäckas” av mänskligheten. Den är den eter som sjunde strålen använder som medium. Den är den eter som de flesta människors eterhöljen består av. Den är den eter, där ”skuggornas devaer” har sitt största inflytande, de violetta devaer som är nära förbundna med människans fysiska evolution. Den är den eter, där i framtiden människo- och devaevolutionerna skall mötas. Från fjärde etern formas organismerna. I fjärde etern sker kausaliseringen i fysiskt avseende; först när den kausaliseringsfärdiga djurmonaden är fullt medveten i 49:4, kan monadens fysiska, emotionala och mentala medvetenhet så samordnas att djuret kan kausalisera. Fjärde etern måste fullständigt bemästras och styras av mänskligheten i denna eon; varje individ i fjärde naturriket måste uppnå detta mästerskap före eonens slut. Fjärde etern är den sfär, där de två första initiationerna (”initiationerna på tröskeln”) genomgås och de fem initiationer, som genomgås i fysiska världen, påbörjas.

⁴⁵Essentialvärlden, både den kosmiska (22–28) och den systemiska (46), är den stora

mötesplatsen. Där möts olika slags grupper, icke för att bilda en enda enhet, utan för att bilda gruppgemenskaper. Detta beror på att essentialvärlden är den värld som är mest ägnad åt de planetariska kollektivväsendenas expansion.

⁴⁶Det som sagts om den fjärde solsystemiska etern (49:4) kan utvidgas till att gälla även den fjärde kosmiska etern (46), till exempel vad avser den violetta färgen. Den violetta färgen markerar slutet av en cykel och början av en ny. Essentialvärlden (värld 46) präglas på ett egenartat sätt av den violetta färgen, och sjunde strålen har ett särskilt samband med essentialvärlden.

⁴⁷Visserligen finns alla strålarna och därmed alla färgerna i alla världarna, men likafullt är någon av sju planethärskarna företrädesvis verksam i en av de sju solsystemvärldarna (43–49). Av detta kan man dra slutsatsen att planethärskarens kraft enligt minsta motståndets lag finner lättast utlopp i någon av de sju världarna men att hans kraft naturligtvis gör sig gällande i alla sju världarna.

⁴⁸Liksom hos de flesta människor eterhöljet består av 49:4, består eterhöljet hos fyra av de sju planetariska kollektivväsendena av fjärde slagets kosmisk eter, essentialmateria (46).

⁴⁹Den mänskliga evolutionen och devaevolutionen förenas delvis i värld 46, därigenom att där bildas grupper av både människo- och devamonader. Enstaka närmanden de båda evolutionerna emellan har tidigare förekommit vid bestämda tillfällen, men i värld 46 bildas definitiva och bestående allianser.

⁵⁰I värld 46 finns de ”skuggornas devaer” som bygger 49-klotet, motsvarigheter i denna högre värld till de ”skuggornas devaer” som bygger människans eterhölje.

⁵¹Analogier mellan lägre och högre, som den nyss nämnda avseende ”skuggornas devaer” i 46 och i 49:4, avser medvetenhetsaspekten mer än materiaspekten.

⁵²Allteftersom tiden går, kommer de planetariska kollektivväsendenas arbete i de kosmiska eteriska kloten att bättre förstås av de ringare intelligenser, vilka genom att studera de systemiska etrarna till slut erhåller nyckeln till insikterna om den större manifestationen och därmed kan hjälpa till i den på ett intelligent sätt. Det är dessa större intelligenser, som handhar de högre världarnas materia, styr den med sin lagenliga vilja och därmed automatiskt driver de otaliga mindre väsendena in i och ut ur manifestation, in i formerna och ut ur dem.

⁵³Formbildningsprocessen ned genom världarna kan beskrivas så: de igångsättande vibrationerna i värld 43, ljuset eller formbildande och formvitaliserande aktivitet i värld 44, ljudet eller differentieringens grundval och evolutionsprocessens källa i värld 45 och färgen eller den sjufaldiga differentieringen i värld 46.

⁵⁴Varje solsystemvärld kan studeras och indelas på två sätt. Enligt det första sättet kan de sju materielagen, atomvärlden och de sex molekylarvärldarna, indelas i tre högre och fyra lägre. Sedan gammalt kallas de tre högre ”abstrakta” och de fyra lägre ”konkreta”, exempelvis 47:1-3, det kausala kallas det ”abstrakta mentala” och 47:4-7 det ”konkreta mentala”, fastän i verkligheten redan 47:6 är abstrakt tänkande. De tre högre utgör en trekraft: 1 = ”jaget” (det högsta medvetenhetsslag självmedvetenheten kan identifiera sig med i värld 47), 3 = ”icke-jaget” (materiehöljet) och 2 = den förbindande intelligensen. Tillsammans skapar de formen i lägre materia (4-7). Analogivis kan detta tillämpas i större skalor, såsom solsystemet (43–45 och 46–49). Kausalhöljet (47:1-3) i förhållande till mentalhöljet (47:4-7) erbjuder här det för människan mest närliggande exemplet. (L3 3.9)

⁵⁵Enligt den andra indelningen utgår man från samma högre trefald som i den första indelningen, men av de fyra lägre representerar fyran syntesen av ansträngningarna i 7, 6 och 5. Denna indelning avser i första hand människan. LAs tillägg: Den första indelningen visar de formbildande kollektivväsendenas arbetssätt, uppifrån ned. Den andra indelningen avser människomonadens evolutionsarbete nedifrån upp. Den första indelningen kan kallas ”3+4”, den andra ”3+1+3”.)

⁵⁶Senare kommer människan att inse att båda indelningarna finns i alla solsystemvärldarna

och har sin grund i elektromagnetismens olika manifestationssätt, varvid 1–3 styres av syntesens lag, 4 av attraktionens lag och 5–7 av hushållningens lag. Under evolutionen arbetar jämsides med dessa lagar spridningens, repulsionens och differentieringens lagar.

⁵⁷Elektromagnetismens yttringar i de sju solsystemvärldarna måste därför studeras såväl i sin grundläggande tredelning som i sin sjudelning enligt atomvärldarna och 49-delning enligt såväl atom- som molekylarlagen. Studiet kompliceras ytterligare av tidsfaktorn, som inför de 49 atom- och molekylarlagen på olika stadier under olika inflytelsesfärer och under de tre kosmiska grundlagarna. Sålunda kan samma energi vid olika tider visa sig såsom byggande ljus eller upplösande kraft.

⁵⁸Intelligensens fyra grundläggande manifestationssätt förekommer hos olika slags väsen i högre och lägre världar. Den del av solväsendets manifestation som avser den kosmiska fysiska världen (43–49) liksom för 43-jagens kollektivitet gäller: 43 = igångsättande vibration, 44 = ljus, 45 = ljud, 46 = färg. För planetväsendets manifestation liksom för 44-jagens kollektivitet gäller: 44 = igångsättande vibration, 45 = ljus, 46 = ljud, 47:1-3 färg. För människan gäller: 46 = igångsättande vibration, 47:1-7 = ljus, 48 = ljud, 49:1-5 = färg. Här bör observeras att manifestationen av mänskighetens kausalgrupper i 47:1-3 är det planetariska kollektivväsendets färgmanifestation (LA: med ”färgmanifestation” avses den uppdelning i sju departement eller strålar som kausalgrupperna är underordnade) och att denna manifestation är den lägsta för detta kollektivväsen. Det kosmiska flytande (48) och fasta (49) är för planet- väsendena ”inga principer”, lika litet som det systemiska flytande (49:6) och fasta (49:7) är det för människan. (LA: Att de lägsta materielagen i individers eller kollektivs höljen sägs vara ”icke-principer” betyder att de inte hyser några centra för medvetenhet och energi utan är sekundära bildningar, automater, som styres genom centra i närmast högre hölje – exempelvis sägs organismen icke vara någon princip, emedan den icke har någon egen styrande energi utan styres av centra, chakraer, i närmast högre hölje, eterhöljet.)

⁵⁹Hushållningens lag, attraktionens lag och syntesens lag är ytterst manifestationer av en och samma lag, varats lag. Denna lag är ofattlig för mänskligt förnuft. Den kan endast delvis uppfattas av vårt förnuft genom sina tre nämnda manifestationer. (DVS 3.2.8)

5.4 *Intelligensen är det som alstrar sammanhållning*

¹Intelligensprincipen är framför allt detta sammanhållande något, som möjliggör för ett väsen – antingen det är en solhärskare, en planethärskare eller en människa (LA: återigen bör observeras att ”människa” också betyder monader tillhöriga människoevolutionen i femte och sjätte naturrikena) – att 1) arbeta genom form; 2) att arbeta genom fortskridande utveckling eller cykliskt återkommande evolution; 3) att arbeta med att skaffa erfarenheter i vissa bestämda världar; 4) att arbeta genom manifestation, det vill säga ett gradindelad växande alltifrån en första gryning till morgon, förmiddag, middag, eftermiddag, skymning och natt.

²De nyss angivna fyra punkterna är tämligen koncisa och sammanfattar vad som hittills är möjligt för människan i innevarande fjärde eon.

³Människan betraktar sig själv som ett syntetiserat aggregat av fysisk kropp (LA: egentligen enbart organism, eftersom de flesta inte vet att de också har ett eterhölje), känslor och tankar men vet sig vara något mer än detta, eftersom hon inser att hon använder dessa tre och håller dem samman till en enhet.

⁴Ett planetariskt kollektivväsen är likaledes en trefald, men för detta väsen är det sammanhållande medlet icke 47 utan 46, och för ett solsystemiskt kollektivväsen är det 43. Men eftersom både människan och planetväsendet är delar av samma större helhet, genomträngs också de av 43-energin, vilken förenas med 46-energin och tränger ned i 47. Från solväsendets synpunkt finns inte dessa uppdelningar utan ingår de alla i den systemiska enheten.

⁵En människa är en sammanhållen enhet i manifestation i fysiska världen endast korta tider helt enkelt därför att hon arbetar endast genom 47 och inte genom 46. Ett planetariskt kol-

lektivväsen, som arbetar genom 46, har längre cykler. Planetariska kollektivets förhållandevis längre cykler utgör grunden för människans kausalcyklers relativa långvarighet. Sol-systemiska kollektivet består under den längre solsystemcykeln (LA: ett solsystems livslängd), därför att den grundas på såväl 43 som 46 och 47. LA: jämför individernas medellivslängd i de eteriska raserna, 30 000 år, med individernas medellivslängd i de organiska raserna – en analogi med kosmisk-eteriska individer, alltså 46-jag etc., som ingått i kollektivväsen, och kosmisk-organiska individer, alltså kausaljag och lägre jag, vilka är individualjag.

⁶Tydligt är därför att 47 är grunden för människans separativa manifestation, 46 grunden för planetariska kollektivets gruppmanifestation och 43 grunden för solsystemiska kollektivets manifestation, vilken syntetiserar alla grupper. LAs kommentar: ”Grund” såsom begreppet förklaras i Vedaskrifterna, det vill säga det i högre värld befintliga underlag, ur vilket lägre väsen framgår i manifestationens början och till vilket de återgår vid manifestationens slut. Se exempelvis *Chāndogya-Upanishad*, I.9.1.

⁷Intelligenen är alltså det som människan är i färd med att utveckla och lära sig arbeta med, som är hennes dagsmedvetna och närmast övermedvetna, medan det för planetariska kollektivväsendena (andra- och tredjejagens kollektiv) är det som de utvecklade i förflutna cykler och sjuklot och numera deras automatiserade undermedvetna.

5.5 *Intelligenen är nyckeln till femte naturriket*

¹Intelligenen kan också definieras som nyckeln till den dörr som leder till femte naturriket. Till vart och ett av de fem naturrikena leder en dörr, och varje sådan dörr har en nyckel. Nycklarna till mineral- och växtrikena är ofattbara för människans nuvarande intelligensuppfattning.

²Dörrnyckeln från djur- till människoriket är instinkten. Genom att monaderna mot slutet av vistelsen i djurriket förvärvar en allt bättre instinkt och denna instinkt blir alltmer individualiserad, alltmer frigjord från gruppsjälens, förvandlas den till intellekt, till att börja med det embryo till förnuft som fanns hos den djuriska människan i tredje rotrasen och som behövde augoeidernas stimulans för att väckas till något definitivt mänskligt.

³Den kausaliseringsmetod, som användes på vårt klot i innevarande eon, var inte densamma som använts tidigare och på andra klot. Många av dem, som nu hör till de framskridna i mänskligheten, kausaliserade i tidigare sjuklot på normalt sätt, det vill säga utan augoeiders hjälp, genom evolutionens egen drivkraft. För dessa monader var det genom den djuriska instinkten aktivitet, som första- och andratriaderna förenades, så att kausalhöljet bildades.

⁴Människan övergår till femte naturriket genom att förvandla, höja intellektet, urskillningsförmågan, från mentalt till kausalt, till intuition, och från kausal medvetenhet till essential, kärlek-visdom. Liksom instinkten är dörrnyckeln till fjärde naturriket, är intelligenen nyckeln till femte naturriket.

5.6 *Intelligenen är de fem lägre strålarnas syntes*

¹Intelligenen är de fem lägre strålarnas förenade förmåga, närmare bestämt de fyra lägre strålarnas eller departementens syntes i tredje departementet. I solsystemisk skala menas därmed fyra mindre planetväsenden, syntetiserade genom ett femte i värld 45. I det föregående solsystemet av första ordningen var motsvarande fem planetväsen bärare av solsystemkollektivets högsta medvetenhet. De fyra är verksamma genom värld 46 och har höljen av 46-materia. Deras syntes innebär att de uppgår i det större väsen som företräder tredje departementet och är verksamt i värld 45. De är i solsystemvärldarna totaliteten av intelligensens energi. De är de fem lägre världarnas liv. De kallas traditionellt de fem kumaraerna eller världsbyggarna, en annan benämning är Brahmäs fem tankeborna söner. Intelligenen (sanskrit: *manas*) är således den psykiska effekten av deras gemensamma arbete och manifesterar sig olika i de olika världarna och molekylarslagen. (L3 14.1.25, 14.4.2)

²Dessa fem departementsenergi uttrar sig särskilt i de fem lägre molekylarslagen (3-7) i varje värld 43–49, en faktor som särskilt skall ihågkommas i samband med de större intelligensinitiationerna (LA: första, andra och tredje större planetariska initiationerna åsyftas). LA: Givetvis finns alla sju departementsenergierna i alla världar och alla molekylarslag. Innebörden av det sagda är att de nämnda energierna uttrar sig särskilt starkt i de nämnda världarna. Egentligen är värld 43 hemvist för 1:a strålen, värld 44 för 2:a strålen, värld 45 för 3:e strålen och så vidare till värld 49 för 7:e strålen. Men för att underlätta monadernas evolution i de lägre solsystemvärldarna har planethierarkin dimensionerat ner strålarna i vår planet så att första strålen härskar särskilt i värld 45, andra strålen i 46, tredje i 47:1-3, fjärde i 47:4, femte i 47:5-7, sjätte i 48 och sjunde strålen i 49; se L3 14.9.2,3.

³Vid sidan om de båda tidigare omnämnda uppdelningarna av 1–7 finns en tredje, nämligen: 1 = viljeaspekten, 2–4 medvetenhetsaspekten, 5–7 materiaspekten och intelligensen.

5.7 *Intelligensen är den ändamålsenliga viljan*

¹Intelligensen kan definieras även som varje självmedvetet väsens målmedvetna, ändamålsenliga vilja. I den meningen är intelligensen en princip hos solhärskaren och planethärskarna, finns därför nödvändigtvis hos alla lägre självmedvetna väsen, som är inneslutna i dessa härskares höljen, och är i dessa särskilt knuten till strup- och huvudcentren.

²Hos såväl solhärskaren som planethärskaren och människan är intelligensen förmågan att ändamålsenligt använda en form eller ett hölje; bygga in förmåga i kausalhöljet (LA: sol- och planethärskarnas kosmiska kausalhölje, 29–31; människans solsystemiska kausalhölje, 47:1-3); bearbeta erfarenheter till förståelse, expandera medvetenheten, göra framsteg mot ett bestämt mål, urskilja mellan två poler, välja riktning för verksamheten, fullända formen även som bruka den, taga kontroll över materien och använda den för önskade syften, samordna de olika materielagen och höljena så att de samtidigt uttrycker den inneboende monadens vilja.

³Den högre medvetenhet, som blir resultatet av intelligensutvecklingen, nämligen andragsmedvetenheten, använder det kausala (47:1) i allt som rör materiaspekten, det essentiala (46:1) i allt som rör medvetenhetsaspekten och det superessentiala (45:4) i allt som rör dess eget väsen, allts innersta väsen och jaget såsom vilja.

⁴Kausalmedvetenhetens (47:1) utmärkande egenskap är förmågan att skilja mellan: jag och icke-jag; högre och lägre (materia, medvetenhet och energi); atom- och molekylarmateria; de olika slagen av atommateria i solsystemet; vibrationer som alstras av viljan, verkar genom medvetenheten och energiserar materien; olika slags former i varje slags existens.

⁵Essentialmedvetenhetens (46:1) utmärkande egenskap är enhet, vilken visar sig i visdom som verkar genom kärlek och frambringar enhet mellan alla jag, gruppsammanhållning, essentiala egenskaper och effektivt arbete för medvetenhetsutveckling, vilket är det grundläggande i hierarkiskt arbete.

⁶Superessentialmedvetenheten (45:4) använder viljeaspekten, vilkens utmärkande egenskap är den sammanhållande kraft som ständigt håller siktet inställt på väsendets mål och arbetar mot detta genom kärlek i materiens former.

⁷Dessa för 47:1, 46:1 och 45:4 utmärkande egenskaper har här framhållits, eftersom det tjänar till att ytterligare klargöra den aktiva mentalprincipens arbetsfält och även begränsningar. I början, på okunnighetsstadiet (emotionalstadiet), är det intelligensens anhopande sida som utvecklas, dess förmåga att förvärva och lagra kunskap och lärdom. Människan samlar då på sig fakta, lär sig tillämpa dem och igångsätter vibrationer, som måste intelligent bearbetas. Senare på lärdomsstadiet (mentalstadiet) är det den urskiljande sidan som utvecklas. Människan lär sig då att sovrar och utmönstra, och börjar intelligent sammanföra de båda polerna. På visdomsstadiet (kausalstadiet) fortsätter hon att utmönstra, sovrar ännu strängare och förrenar de båda polerna, med resultatet att kausalmedvetenheten aktiveras. Hon blir då intelligent

skapande. När monaden till slut blir 46-jag, har den till fulländning utvecklat medvetenheten i de tre lägre atomvärldarna (47–49). Monaden har då nått den ståndpunkt i evolutionen, där det planetariska kollektivväsendet började sin manifestation i solsystemet. Monaden har då förvandlat intelligens till kärlek–visdom, kausal-mentalt till essentialt, syntetiserat strålenergierna 3–7 och börjat låta denna syntes uppgå i en högre, andra strålens.

⁸För att sammanfatta från energiaspektens synpunkt: förstatriadens energi har fullkomligt bemästrats, och monadens vibrationsaktivitet har höjts till den nivå, där den harmonierar med det planetariska kollektivväsendets. Därmed kan människomonaden fungera medvetet eller vara aktiv i värld 46.

⁹Andratriadens energi har förenat sig med förstatriadens energi och stimulerat denna till den grad att det åstadkommit människans frigörelse från de tre lägsta världarna (47–49). Vad gäller dessa tre världar har människan gått i obskuration på exakt samma sätt som planetväsendet går i obskuration, när dess energier nått en tillräcklig styrka. Tredjetriadens energi förenas slutligen med de båda andra och sätter därmed monaden i stånd att övergå till den kosmiska fysiska atomvärlden (43:1).

Tillägg i anslutning till stycke 5.4.6

Chāndogya-Upanishad, I.9.1: ”Vad är denna världs grund?” Han (Pravāhana) svarade: ”Rummet, ty alla dessa väsen uppstår ur rummet. De återgår till rummet, ty rummet är större än de. Rummet är grunden.”

Det sanskritord, som jag här översatt med ”grund”, är *gati*, vilket språkhistoriskt sett är identiskt med det grekiska ordet *basis*. I sin engelska översättning (*The Principal Upanishads*) skriver Radhakrishnan ”goal”. Det är också riktigt och har även sin poäng.

Ovanstående text utgör avdelning 5 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.